

SPREEKTEKST WOLF COMMISSIEVERGADERING GEMEENTE COEVORDEN 8 SEPTEMBER 2026

Voorzitter,

Houders van weidedieren, professioneel of hobbymatig, die met hun handen in het haar zitten. Mensen die er alles aan hebben gedaan om hun dieren te beschermen. **En toch weet een wolf over of door een raster te komen en worden schapen, geiten, pony's en zelfs runderen gedood.**

Als dierliefhebber **én** als inwoner van onze prachtige provincie en deze gemeente doet mij dat pijn.

Het roept bij mij steeds dezelfde vraag op: waarom heeft de wolf als dier een meer bijzondere status dan al die andere dieren?

Waarom zou de bescherming van één soort zwaarder moeten wegen dan de belangen van anderen in onze samenleving ?

Maar er is nog iets wat mij **grote zorgen baart: de veiligheid van mensen.**

Steeds vaker horen we over confrontaties tussen wolven en mensen. Wolven die zich in of nabij dorpen en bebouwde gebieden laten zien, óók op klaarlichte dag. **Wanneer een wild dier zijn natuurlijke schuwheid tegenover mensen verliest, moeten bij ons alle alarmbellen gaan rinkelen.**

We moeten niet wachten tot er een ernstig incident plaatsvindt voordat we bereid zijn om in te grijpen.

Veiligheid is géén detail in het wolvendebat. De veiligheid van inwoners moet een volwaardig onderdeel zijn van het beleid.

Willen we dieren in ons landschap behouden dan moeten we bereid zijn om keuzes te maken. We zien steeds meer hobbydierhouders

stoppen. Mensen die jarenlang met liefde dieren hebben gehouden, maar de kosten, de zorgen en de voortdurende dreiging niet meer kunnen opbrengen.

Is dat werkelijk wat we willen?

Willen we een gemeente en provincie waarin het buitengebied steeds verder wordt dichtgezet met rasters? Waarin het houden van een paar schapen, geiten of pony's alleen nog is weggelegd voor mensen die bereid zijn grote investeringen te doen?

Ik vind van niet.

Ik spreek mensen die geen oplossing meer weten. En nee, deze mensen stellen zich niet aan.

Ze vragen om begrip. Maar vooral vragen ze om daadkracht.

Ik ben daar eerlijk gezegd boos over. Héél boos.

Omdat ik vind dat we te lang blijven doen alsof het beschermen van één soort automatisch zwaarder moet wegen dan het welzijn en de veiligheid van onze inwoners, de leefbaarheid van het platteland en het perspectief van de mensen die daar wonen en werken.

Natuurbeleid is géén religie. Het vraagt om balans, realisme en de bereidheid om bij te sturen.

Dus laten we stoppen met eindeloos praten, nú forse stappen zetten en beleid maken waarin óók ruimte blijft voor mensen, landbouw, weidedieren, andere wilde dieren én de veiligheid van inwoners.

De wolf hoeft hier niet de koning van alle dieren te worden.

En wie betaalt de gevolgen?

De kosten van rasters, subsidies, monitoring, DNA-onderzoek, schadevergoedingen, juridische procedures en uitvoering komen uiteindelijk voor een belangrijk deel bij overheid, dierhouder en belastingbetaler terecht.

Draagkracht is niet alleen een ecologische rekensom. Draagkracht

gaat ook over mensen, dierenwelzijn, veiligheid, landbouw, recreatie, landschap, kosten én maatschappelijke acceptatie.

Gelukkig verandert er iets. **De publieke opinie verschuift.**

Bestuurders spreken zich duidelijker uit en ook politiek ontstaat ruimte voor een **veel bredere discussie.**

Die erkenning is belangrijk. Maar erkenning alleen is niet genoeg.

Nú moeten we doorpakken; niet heel Drenthe achter rasters !!

Preventie waar het werkt. Ingrijpen waar het nodig is **met actief populatiebeheer.**

Dinsdag 1 september jl. debatteerde de Tweede Kamer urenlang over de wolf.

Instandhouding. Probleemwolf. Preventie. Samenleven.

Op papier blijft het allemaal opmerkelijk netjes.

Ik krijg nagenoeg dagelijks andere beelden onder ogen. Verscheurde schapen. Zwaargewonde pony's. Dieren die zijn gedood en uitgevreten.

In **2025** kreeg BIJ12 **1.223** meldingen van vermoedelijke wolvenschade. Bij **1.079** opgevolgde meldingen werd met DNA "aanval wolf" aangetoond.

Achter zo'n cijfer **zit een dier** dat niet weet dat **zijn lijden** administratief onder 'schade' valt.

Een dood schaap, pony of geit kun je taxeren.

Pijn wat lastiger.

De wolf is jarenlang als natuurwinst gepresenteerd.

Rewildingclubs zijn blij. Natuurorganisaties noemen de wolf een verrijking. Ze geven wolven **menselijke** namen. Bram. Hubertus.

De wolf heet Hubertus; de pony, het schaap, rund of geit heet schadegeval.

Voorzitter,

Laten we alsjeblieft realistisch zijn !! Op papier bloedt niets !!

Nederland **is géén** natuurdocumentaire. Bosranden lopen **óók hier in Drenthe en in onze gemeente** over in dorpen, weilanden, fietspaden en schoolpleinen. De wolf houdt zich niet netjes aan het bordje 'einde natuurgebied'. Hij wordt gezien langs wegen, tussen huizen en vlak bij scholen. Op sommige plekken bleven kinderen uit voorzorg binnen.

Ouders vragen zich terecht af of hun kind nog alleen naar school moet fietsen. Mensen slaan een wandeling, met of zonder hond, over. Misschien is het statistische risico klein. **Angst rekent echter zelden met statistiek.**

De wolf kwam op eigen kracht Nederland binnen. Maar wat dáárna gebeurde, was wél een keuze.

De uitgangspunten vonden snel zijn weg naar beleid: de wolf hoort hier, dus wij moeten ons maar aanpassen.

De rasters hoger. Meer subsidies. Vee beschermen. Honden aan de lijn. Natuurgebieden op slot. **Wij bewegen wel.**

Paarden die vroeger zomernachten buiten stonden, gaan nu naar binnen. Extra voer, stro, arbeid en stalling. Ook dat heet 'samenleven met de wolf'. Alleen staat het niet in de schadetabel.

De wolf moet wild kunnen leven. Het landschap zetten wij daarvoor wel onder stroom. **Kilometers plastic palen en pulserende draden** moeten hem buiten houden. Reeën en ander wild zoeken het ondertussen maar uit. En na weken droogte blijkt zelfs de aarding niet vanzelfsprekend. Zelfs de bodem moet zich kennelijk aanpassen aan de wolf.

En het woord '**wolvendeskundige**' bleek na 150 jaar afwezigheid verrassend snel weer leverbaar.

Afgelopen dinsdag in het debat klonk **eindelijk ook** de omgekeerde vraag:

Hoeveel wolf past eigenlijk in Nederland, in Drenthe ?

En wat doet dit met onze toeristische en recreatieve sector ?
Fiets- en wandel provincie ? Paardensport provincie ?

Misschien hadden we die vraag vóór de welkomstfolder moeten stellen. De volgorde doet ertoe.

Want **op papier** is de wolf een beschermde soort.

In de wei ligt iets dat gisteren nog leefde.

Ik weet en realiseer me dat mijn mening bij sommige mensen tot heftige reacties zal leiden. Dat mag. We leven in een vrij en democratisch land. **Ik vind dat iedereen het recht heeft om zijn of haar mening over de wolf uit te spreken. Echter, wie vraagtekens zet bij onbeperkte groei, draagkracht of actief beheer wordt geframed en soms persoonlijk weggezet.**

Een inhoudelijke discussie? Graag.

Maar elkaar verketteren omdat we verschillend over natuurbeleid denken? Daar schieten we niets mee op.

Ik spreek dit uit en zal dit blijven doen, omdat ik mij zorgen maak.

Om dieren. Om mensen. Om onze inwoners.

Om de toekomst en leefbaarheid van onze gemeente, onze provincie en ons buitengebied. Én dat van heel Nederland.

Voorzitter,

Op papier bloedt niets.

Dank u wel.